

— Поліція!

— Я телефоную з Парижа. Мій син сам удома, а телефон не працює. Хочу, щоб хтось перевінив, що з ним відбувається.

— З'єднаю Вас з відділом допомоги родинам у кризових ситуаціях. Зачекайте, будь ласка. Ларі, візьми слухавку, якась істеричка.

— На якій лінії?

— На другій.

— Відділ допомоги родинам!

— Я в Парижі. Мій син залишився сам удома.

— Ваш син був задіяний у скандалі з п'яним або психічно хворим членом сім'ї?

— Ні!

— Став жертвою нещасного випадку?

— Не знаю! Сподіваюся, що ні!

— Проковтнув отруту або предмет, який застряг йому в горлі?

— Він сам удома! Хочу, щоб хтось туди пішов і перевінив, що з ним!

— Ми маємо перевірити, що з ним?

— Так!

— З'єднаю Вас з поліцією.

— Мене скерували до Вас!

— Істеричка на двійці. Прошу зачекати!

— Не кладіть трубку! *(дослівно: не роз'єднуйтеся)* І як?

— Ми нікого не застали.

— Скрізь вмикається автовідповідач.

— Нехай хтось візьме трубку!!

— Це знову Ви?

— Я телефоную з Парижа, мій син сам удома.

— Ми вишлемо поліцейського.

— Нікого немає вдома. Все в порядку. Скажи їм, хай перерахують дітей.

— Я прийняв душ і помив усі частини тіла. Вишурував стопи між пальцями і пупок, чого ніколи раніше не робив. Скористувався шампунем для дорослих і кондиціонером, який надає волоссю шовковистості. Не можу знайти зубну щітку, отже куплю собі нову. Я у чудовій формі!